

[Poul Nødgaard]

Indtil disse ting er fuldt afklaret, må Fremskridtspartiet forholde sig afventende til lovforslagene, men måske kan finansministeren allerede her i dag sætte økonomien på plads. Såfremt dette ikke sker, altså at økonomien bliver sat på plads her på Folketingets talerstol, forbeholder Fremskridtspartiet sig ret til at stille en byge – og jeg understreger: en byge – af spørgsmål under udvalgsarbejdet, for at kommunerne ikke skal lide overlast på grund af den lovgivning, som finansministeren tilsyneladende gerne vil have gennemført sammen med de øvrige forhandlingsberettigede parter.

Duetoft (CD):

Jeg er altid bekymret, når Fremskridtspartiet adviserer en byge af spørgsmål, for normalt ser vi jo, at man mener det, og det koster det hvide ud af øjnene for det offentlige – som Fremskridtspartiet så gerne vil spare på – når man gør det. Men det er der jo ikke noget at gøre ved; det får vi se.

Jeg synes, der i den foregående del af debatten er fremført så mange gode argumenter for disse forslag, at jeg simpelt hen ikke er i stand til at komme med nogen, der er bedre, og derfor skal jeg indskrænke mig til at sige, at CD kan støtte de to lovforslag.

Marianne Jelled (RV):

Lærerne har jo haft den opfattelse, at de havde mange arbejdsgivere: finansministeren, undervisningsministeren, formanden for Kommunernes Landsforening og kommunerne, og det har selvfølgelig i visse situationer været utilfredsstillende for lærerne. Derfor har Det Radikale Venstre da også forholdt sig åbent og positivt til, at man kunne lave en aftale, hvor kommunerne fik forhandlingsretten i forhold til lærerne.

Man kan altid diskutere, om det er godt at lægge sådanne spørgsmål ud eller det er bedre at have dem centralt. Jeg skal da gerne indrømme, at jeg selv mest har været indstillet på, at det skulle lægges centralt, fordi lærernes vilkår jo er en del af niveauet og kvaliteten i folkeskolen. Hensynet til, at vi kan have en folkeskole, som er ensartet for hele landet, så forældrene ved, at der er et vist kvalitetsniveau, gør, at nogle af forholdene i forbindelse med folkeskolen skal varetages fra centralt hold, derunder også arbejdsvilkårene for lærerne.

Men vi er indstillet på at sige ja til det her og synes, det er udmærket, at der nu er indgået en aftale om tjenestetid for folkeskolelærerne. Vi håber, at det vil føre til nogle gode resultater for folkeskolen.

Så vi tilsiger – selvfølgelig afhængigt af resultatet af urafstemningen den 5. maj – positiv støtte til lovforslagene.

Lysholm Christensen (KRF):

Vi har jo at gøre med to lovforslag, som er en følge af et forlig, der er indgået mellem Kommunernes Landsforening, Lærernes Centralorganisation og regeringen om folkeskolelærernes fremtidige løn- og ansættelsesforhold, således at disse ting fremover skal klares i kommunalt regi, ligesom også pensionen skal ordnes i kommunalt regi.

Vi fra Kristeligt Folkepartis side vil gerne udtrykke vores glæde over, at det er lykkedes at indgå et forlig, en aftale, på dette område. Der har været gjort flere forsøg, men nu lykkes det så, og for os at se er det en udmærket aftale, der er indgået.

Jeg skal ikke gå i detaljer med den, men blot sige, at vi med glæde ser, at der nu bliver lidt større smidighed med hensyn til lærernes arbejdstid, fordelingen af timer osv. Alle reduktionerne er stort set væk, således at det bliver lidt nemmere at overskue og udregne lærernes tjenestetid. Vi noterer os også, at den aftale, der er indgået, er ressourceneutral.

Men der er et grænseproblem, som jeg godt lige vil nævne, selv om det ikke direkte står i lovforslaget, og det er de ca. 6.000 lærere, som er ansat i de frie grundskoler. Det er jo en tilskudsbetingelse for de frie grundskoler, at lærerne lønnes på samme måde som i folkeskolen, og derfor udestår der altså et problem i forbindelse med disse læreres fremtidige løn- og ansættelsesforhold. Hvem har forhandlingsretten fra det offentliges side? Og hvordan med pensionen?

Hvis jeg skulle give min egen personlige vurdering af det spørgsmål, så finder jeg det ikke naturligt, at disse lærere forbliver i Finansministeriets regi. Det ville være det bedste, om man fandt en sådan ordning, at Kommunernes Landsforening kunne overtage forhandlingsretten for dette område. Og når det gælder pensionen, må det også være således, at disse lærere er sikret de samme pensionsrettigheder,